

عنوان مقاله:

تعابیر عرفانی مشترک در غزلیات سعدی و عطار

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی ادبیات و پژوهش های تطبیقی در آن (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فاطمه بیگم سیدعصایی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر در رابطه با تفکر و بینش ذوقی شاعران عارف کشور ما به ویژه عطار است، که آفاق جهان را به بوی حضرت دوست محبوب جملهی جهان عطراگین کرده و سعدی نیز با برگرفتن پردهی ابهام آن غنچهی ناشکفته را که هیچکس ندیده فاشو صریح معرفی میکند. این دو عاشق کوی حق با فرقه سوزی و پیرهن دری انسانها را به گذر از خوشیتن فرا میخوانند تا رعایت شرط وصال تعهد شود. امید است که در پرتو اخلاق، عرفان، اشعار نورانی این دو شاگرد مکتب رندی را فراسوی خود گیریم و با خدمت به خلق غور در عقاید مشترک آنان از شرب الهی بهره‌مند شویم.

کلمات کلیدی:

غزل- عرفان- تعابیر مشترک- سعدی- عطار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/605091>

